

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ
قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ
قِرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَتُخَفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ
قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

★ 91 Onlar, Allah'ın, yüceliğini, kudretini, kadrini, zâtını vasfının, sıfatlarının tecellisinin ifade ettiği şekilde kün-hüyle kavrayamadılar, Allah'ı hakkıyla tanıyıp saygıyla hafsalalarına yerleştiremediler.

“- Allah insanların iyiliği, kurtuluşu için hiçbir dînî-şer'î kural indirmedir” deme cehaletinde bulundular.

“- Öyleyse, Mûsâ'nın, insanların iyiliği, kurtuluşu için bir nur ve hidâyet rehberi olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Siz onları kâğıt parçaları olarak görüyor, çoğunu gizlediğiniz halde, bir kısım ilâhî kelâmı da gösteri aracı haline getiriyorsunuz. Sizin de, atalarınızın da, bilmediği şeyler Kur'an'da size öğretilmiştir” de.

“- Allah” de. Sonra onları bırak. Daldıkları bataklıkta, dünya hayatında oynamaya devam etsinler.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

92 Bu Kur'an, bizim indirdiğimiz, hayrı öğreten, insanlara faydalı mübarek bir kitaptır; vahyine muhatap olan önündeki zâtın, Peygamber Muhammedin tebliğinin, sözlerinin samimiliğini, doğruluğunu tasdik eden, manevî merkez Mekke ve çevresindeki bütün dünyayı, bütün insanları uyarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. Âhirete, ebedî yurda iman edenler, bu kitaba iman ederler. Ve onlar farz namazlarıyla ilgili sorumluluklarını edaya devam suretiyle kitaplarını, peygamberlerini, peygambere salât ü selâmı, dinlerini, dini tebliğ görevlerini kesinlikle dayanışma halinde güç ve gönül birliği yaparak korurlar.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ
شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ
فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

93 Allah adına yalan uydurandan, yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken:

“- Bana da vahyolundu” diyenden ve,

“- Ben Allah'ın indirdiği âyetlerin benzerini peşpeşe sıralayacağım” diyenden daha zâlim kim olabilir? O zâlimleri ölümün boğucu dalgaları içindeyken bir görsen. Melekler pençelerini uzatıp:

“- Kendinizi Allah'ın azâbından kurtarabilerseniz kurtarın. Allah adına, doğru olmayan şeyleri söylemenizden ve onun âyetlerine karşı büyüklenererek azgınlık edip zorbalığa başvurmanızdan dolayı, bu gün zillet cezası ile, kabir azabı ile cezalandırılacaksınız” derler.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ
وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

94 Andolsun ki, sizi ilk defa yarattığımız gibi teker teker bize geleceksiniz. Dünyada size verdiğimiz şeyleri arkanızda bırakacaksınız. Kulluğunuzda ve ibadetinizde hakkı olan Allah'ın, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, ortakları olduğunu iddia ettiğiniz araçlarınızı, şefaatçılarınızı da yanınızda göremeyeceğiz. Andolsun, tanrı sandığınız şeylerle aranız açılmış, aranızdaki bağlar kopmuş, onlar sizden uzaklaşıp kaybolmuştur.